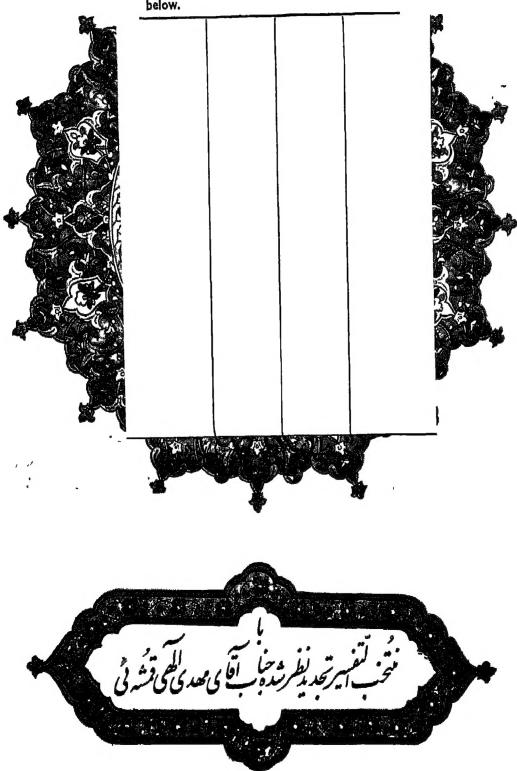
DATE DUE

This book should be returned to the Library on or before the date last stamped below.

ارسُحًا فا تِعلِ خود تبرسند (و با يتيان مروُمُ مَكْرِقا رباشند) كساني كدمتير سُدُور كان واني را نها ت ِمْرُهُ مِنْوندينِ لِما زَفُدا تَرِيندُونَ صلاح وَرُسِي كُونيدورا وهدالتُ يُونيدُ[©] وال تعا زائتگری وزیر تقیقت نها دیشکرخو دانش تفتیم فروسرند دبزودی بروزخ دانشروز ن منداون محکم فَدا درَق فرزندان ثانمیت کم پسران دورا برختران اِرْث سرند ا برا کرنچتران ش ز دفیر اِشد فرض عمه دونگ ترکه مهت مرکخیفرا شدنصف فیرمن ایر يردها دركيث مركدمت وضورتكيمتيت فرزندبا شدوا كرفرز ذنبا شدووا رشنخصرتن شد در بنصورت ا دریک ثبت میرو (و باقی میدرزند) واگرمتیت ابرا دراش واير فرض وركيث شمخوا درروب إذا كمدعن وسيت ويركه بالميت تعلق كرمه إ شود شا بزا که بدران یا فرزمان دخوایث ن گذامیک بنصروصلاح وبارث بردانا شود شا بزا که بدران یا فرزمان دخوایث ن گذامیک بنصروصلاح وبارث بردانا _ زنمیدانید (آ درٔ حکم این مرا هات کنید) (این همکام) فریفیدنی ا به خدا با میعین فرها پذریرا خدا و زبهرچیز دا نا د بهمهٔ مصابر برختن گا ه است (اسهمار شامروان أرتركهٔ زنان نصف ست درصُورتكها نها را فرزنه نبا شد واکرفررندا رُبعِ خوا مدرُ وبسِ ازخارج کرون َ حقّ صِیت ودینی که مِرا را فی اخس تعلی رفته ر مراق ارث زنان رُبع تُركُهِ شامردان مِست ، اگروا رای فرزند نباشد دخیا نکه فرزند و ا کیت شتم خوا مرود . بس زا دا و حق صیت دِین اگر

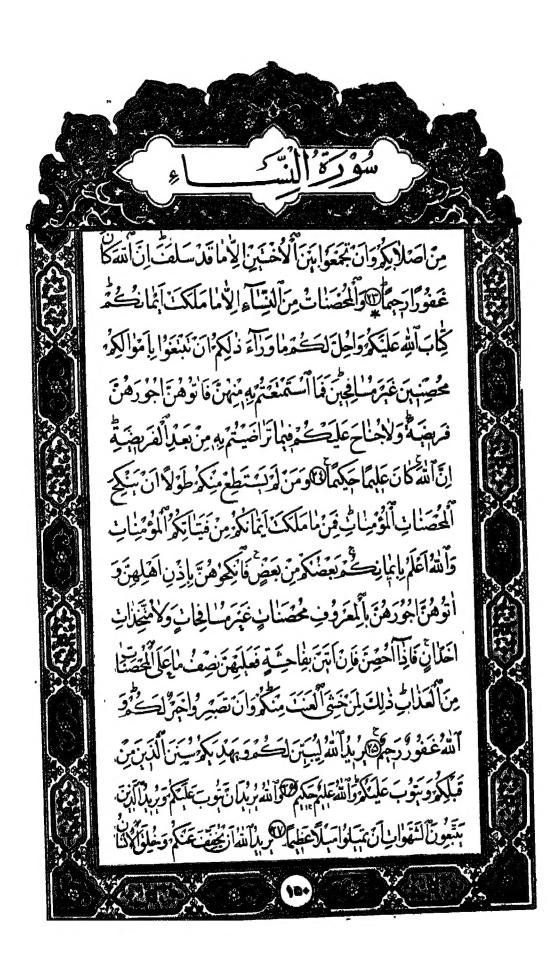
ٔ مره ی بسیره که دارنش کلالهٔ اوباستند (برا در دخوا هرامتی با برخوا هر درا دری) یا زنی بسره که دارم كيت برا در وياخوا هرا وُباشد دراين فرض تهم إرش كينغرا زا نها يكشب خوا هروُد واكرمش أنخم س. شندیما نها نکثِ ترکه را باشراک! زشبرند بعدا زخارج کردن دِین وقتی صیبیت م . ورضور بیکیه وسیت سبحال ورثه زماین آ ورنباشد (یعنی زا ^ا مربثث نمایشد) این کمکی سکت^{نیدا} مغارش فرمُوده وحُدَابِها حال بندگان دانا وبهره کُنْدُرُد بار بست استجه مُرُورِثُه ا محكام وا وا مرِخْد ااست واركس بروا مرخدًا ورئول واست ا ورا بهشبت أنى درا درا ا زر درخمانش نبرهٔ جاری است انتجانزلِ اَ بِی مُطیعا ن خوا بروُد واین مهت سَعادِ^ت وفيروز عضلب يمراك ومركه فافرواني خُدا ورمُول كُنُب وتبحا وزا زُعُدودِ احجام أَتَى عَايِدارُ باتشى درا كلند كرم شيئة أن مُعنّد ب خوا مربُوه وممواره درهذا بخوارى وزَلِمّست الله زمانيكم عن شايسكنندچارشائيلمان برانهانجيدينا كمدشها دت د ندرينصئورت مازا دخا يُلهدايد اً زَوْا خُرِرْمَا بِ يَا زَمِنَد ما خدا مِراى آنها راى يدياً ركر داند (توبه يا حَدُمُقَرَّرْمُود) ﴿ مِركِس أُمِسِلمانا عل فاشايته مركمب شوندجه زن حيرروا فانزا بسرنش تونيح ما زاريه جيا كدتربر كرنه موكرتم مواني أينجو وَيُغِلَقِ مِي دِيرِ دُوسِتِ مَنِّ بِهَا مِرِ السَّتِ مِن مِحْتَقًا خُدا وَكِيْرَ بَهَا رَا مِي دِيرِ دَكُمُ لِي شَا لِيسَرُّا ارْدُي دَالْيُرَرِّ دىيرارا كىرىشى مىل دېستىدىزودى تورگنىدىس خداا نها رامېنجىشد. دخدا دانا جسالىخارگان دىيىل را كىرىشى مىل دېسستىدىزودى تورگنىدىس خداا نها رامېنجىشد. دخدا دانا جسالىخارگان ﴿ كُنَّى اعْ الْرُسْتَ عَالَمْ مُرَدًا كُلِّي كُمُ مُنْ الْمِرْكُ فِي دِرَانَ عَتِ مِنْ اللَّهِ مُرَدُمُ اللَّ

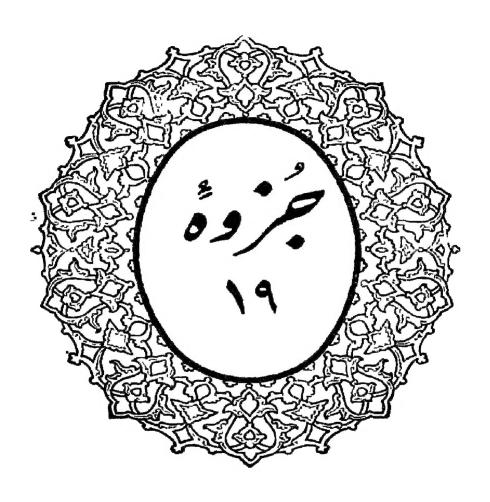
ۆرچنىزىكى دىرەتخوا دېشدىنيا كەبرىسىجال كۇرمىردىنىر توبې**تىش** قىول شو دىراين كروه قىدا در وناک مُتیا ساختسیم ﴿ ایالیان رای شاحلال میت که زمارا ماکراه وَجَرِبرِ اِلْمَیْمِ (خِناکه درجا مِتِت مِرکس مِیرُووْرَا ثینِ نِ اُوراہم حقّ ریشے خود میدانستند) و بزرنها محکیری وبها ندجو في كمنيد كقسمتي رائح يحسب آنها كرده الديجور مجريد كمرا مُدعل مُرشتى نحالفاي انهاظا أثوه وبإنها ورزندكاني بإانصاف وخوشرفيا ربامشبيد دجنا ككه دليسندشا نباشنلاخها ركزات كنيدكه بساجزها ايسندشا است وحال كمذخدا درآن خربسيا ربراي شامقد فرموده 🕥 اگرخواستیدزنی دار واکروه وزنی دگیریجای اُه جتنا رکنیدوهال بسیاری میرا دُکرده ایرالتینا چنری اً رَمِرا وُبارِكِرِيدا يا وسينية تمت ون مِن مِراوُر أَسكيرِيدِوا يَكِنا مِي فاستُ وْرَبِي بيكا راشكارا الم ويك وزمراً ما زاخوا ميدكرفت و صورتكيد مركسي في ورسيده (مرد بلذّت اسالينُ زن میرزونقهٔ خود) و در صُورتکیه آن زمان مهررا در مُقابل عقدِ زوجتیت عهدِ مِحكم حَی رَثُما کرّقالِم و زن مدرانبا میشخاح درا در پیب دا ززول بن حکم الله انخیا را برمش (دران جاهیت کرده اید که خداازان درگذشت زرااین کاری مهت بیشت میفوض اعلی سن است این میان درگذشت زرااین کاری مهت بیشت میفوض اعلی سن است منعم الا حرام شبرای شما از دواج با در و ذختر وخوا هروعمّه دخاله ددختر برا در دخترخوا هروا دران صا وخوا هران ضاعی و ما درزن و خران که در دامن ترست و داگر از مُناشرت کرده شیر کردو که وخوا هران ضاعی و ما درزن و خران که در دامن ترست و دارگر از کن شرت کرده شیر کردوک ارطلاق میدای نیت که باخترا دا زوراج کنید و نیزحرام شدرن فررزان بی (مرز نامیلی)

اداره نشر به اختگر تهران - حیامان دی دو زاه مهدس وسیلهٔ تلفن شماره ۲۳۸۸ ه هما هشه روز های چهارشتبه منشر میشود